

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : **V. O. – J.**, s miestom podnikania R.R., zast. advokátom JUDr. B. M., s. r. o., F.F., Č. proti žalovanému: **R. K., H.H., S.** , zast. JUDr. I. G., AK B.B., P., **o zaplataenie 18 800,17 eur (566 374 Sk) s prísl. na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo 67/2010, 5Obo 9/2011 zo dňa 14. 12. 2011** jednomysel'ne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 12. 2011 sp. zn. 5Obo 67/ 2010, 5Obo 9/2011 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na d'alsie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. Z-2- 38Cb 487/1995- 206 zo dňa 18. 07. 2002 uložil žalovanému zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, vo veci o zaplataenie 566 374,-Sk s prísl. Žalovaný, následne v rámci odvolania proti uzneseniu Z-2-358Cb 487/1995- 206 zo dňa 18. 07. 2002, požiadal o oslobodenie od súdneho poplatku, o ktorom návrhu rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. Z-2-38Cb 487/1995- 224–225 zo dňa 09. 12. 2003 tak, že žalovanému právo na oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal.

Uznesením č. k. 3Obo 109/ 05-243 zo dňa 29. 04. 2005, Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd, rozhodol tak, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. Z-2-38Cb 487/1995 zo dňa 18. 07. 2002 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. Z-2—38Cb 487/1995- 195 zo dňa 18. 04. 2002 v napadnutej časti ohľadne istiny, rozhodol rozsudkom 6Obo 320/ 2003–244 zo dňa 13. 04. 2005 tak, že Krajského súdu č. k. Z-2- 38Cb 487/1995-195 zo dňa 18. 04. 2002 v napadnutej časti ohľadne istiny potvrdil, v časti trov konania zmenil a žalovaného zaviazal na zaplatenie trov odvolacieho konania.

O dovolaní žalovaného proti tomuto rozhodnutiu, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením 1ObdoV 80/ 2005, 1ObdoV 81/ 2005–262 zo dňa zo dňa 28. 02. 2007 tak, že dovolanie žalovaného odmietol ako oneskorene podané. Dovolanie žalovaného sa týkalo aj uznesenia sp. zn. 3Obo 109/2005 zo dňa 29. 04. 2005, ktorým potvrdil uznesenie Krajského súdu v Bratislave, ktorým bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie s odôvodnením, že právo na oslobodenie od súdnych poplatkov, žalovanému priznané nebolo.

Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 118/2007-34 zo dňa 31. 10. 2007, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1ObdoV 80/2005, 1ObdoV 81/2005- 262 zo dňa 28. 02. 2007 porušil základné právo R. K. na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ústavný súd Slovenskej republiky, nálezom I. ÚS 118/2007–34 /v spise na č. listu 268/ uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1ObdoV 80/2005 a 1Obdo V 81/2005 zo dňa 28. 02. 2007 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V Náleze I. ÚS 118/2007–34, Ústavný súd Slovenskej republiky posudzoval otázku správnosti posúdenia včasnosti podania dovolania vo veciach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1ObdoV 80/2005 a sp. zn. 1ObdoV 81/2005 – 262 a dospel k záveru, že i keď nemal pochybnosti, že dovolací súd dôsledne vychádzal z obsahu spisu a v tomto smere z toho vyvodil aj správne právne závery, ale nemožno vylúčiť, že v danom prípade, mohlo dôjsť k situácii, čo v súdnej praxi sa už viackrát stalo, že dovolateľ podanie skutočne na poštu podal dňa 11. júla 2005 a toto mu pošta potvrdila na podacom lístku, avšak pošta následne odtlačok pečiatky na zásielke urobila až nasledujúci deň, s dátumom 12. júla 2005, z čoho zrejme vychádzal aj dovolací

súd. Vychádzajúc z uvedených skutočností, ústavný súd dňa 24. 09. 2007 dožiadal listom, slovenskú poštu o preverenie podania zásielok obsahujúcich dovolanie na poštovú prepravu a Slovenská pošta mu oznámila listom z 02. 10. 2007, že skutočný dátum podania týchto zásielok je 11. 07. 2005. Z uvedeného dôvodu, Ústavný súd Slovenskej republiky, názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o nedodržaní lehoty na podanie dovolania a v dôsledku odmietnutie dovolania ako oneskorene podaného, označil za rozpor s princípom právnej istoty, a postup ktorý sťažovateľovi zabránil v použití existujúceho mimoriadneho prostriedku .

Najvyšší súd Slovenskej republiky, uznesením sp. zn. 1ObdoV/3/2008 a 1ObdoV4/2008 /v spise č. I. 307 / zo dňa 30. 09. 2009 s poukazom na obsah Nález Ústavného súdu I. ÚS 118/2007–34, zrušil rozsudok a uznesenie odvolacieho súdu č. k. 3Obo 109/2005- 244 a uznesenie toho istého súdu z 29. 04. 2005 č. k. 3Obo 109/2005-243 a vrátil vec na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto rozhodnutí ako viazaný právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky dovolanie opätovne prejednal, preskúmal napadnuté rozhodnutia a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolania je právne dôvodné. V tomto rozhodnutí sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal aj uznesením z 29. 04. 2005, č. k. 3Obo 109/2005-243, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým žalovaný bol zaviazaný na súdny poplatok za odvolanie vo výške 28 315,- Sk. Najvyšší súd Slovenskej republiky aj toto dovolanie žalovaného označil za dôvodné, a uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému resp. jeho právnenému zástupcovi toto uznesenie doručené nebolo. Súd prvého stupňa, uznesenie doručoval advokátovi JUDr. I. G., pričom doručovateľ pošty na zásielku vrátenú súdu, uviedol, že adresát je neznámy. Za tohto stavu Najvyšší súd Slovenskej republiky, toto doručovanie, označil za právne neúčinné a z dôvodu, že bez právoplatného rozhodnutia o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov konštatoval, že žalovaného nebolo možné zaviazať na zaplatenie súdneho poplatku, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, aj v tejto časti, vec zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

Opravným uznesením 1ObdoV/3/2008, 1ObdoV4/2008-319, zo dňa 18. júna 2010, opravil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. 09. 2009 sp. zn. 1ObdoV 3/2008, 1ObdoV 4/2008 tak, že v záhlaví uznesenia, v časti označujúcej predmet dovolacieho konania správne znie „na dovolanie žalovaného proti rozsudku Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky z 13. 04. 2005 č. k. 6Ob0/320/2003-244 a uznesení č. k. 3Ob0 109/2005-243 rozhodol“.

Podaním označeným ako „oznámenie č. k. Z-2-38Cb 487/1995–331, zo dňa 04. 05. 2011, Krajský súd v Bratislave oznámil, že uznesenie /č. l. 206 zo dňa 08. 07. 2002 /o úhrade súdneho poplatku za odvolanie nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 06. 2005 v spojení s uznesením č. k. Z-2- 38Cb 487/1995–224 zo dňa 09. 12. 2003.

Z podania JUDr. I. G. zo dňa 28. 04. 2011 je zrejmé, že v právnej veci V. O. – J. proti odporcovi R. K., o zaplatenie 566 374,- Sk uviedol aktuálnu adresu na doručovanie a to Advokátska kancelária JUDr. I. G., B.B., X.X. P..

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 5Ob0 67/2010, 5Ob0 9/2011–352 zo dňa 14. 12. 2011 rozhodol tak, že uznesenie Krajského súdu z 18 júla 2002 č. k. Z-2- 38Cb 487/1995- 206 potvrdil a rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 18. apríla 2002 č. k. Z-2- 38Cb 487/1995-195, zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že sa zaoberal aj opätovným preskúmaním odvolania žalovaného v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p., uznesením odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa z 09. 12. 2003 č. k. Z-2-38Cb 487/1995- 224-225 a nebolo žalovanému priznané právo na oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré rozhodnutie nebolo však doručené žalovanému resp. jeho právnomu zástupcovi. Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní odvolania proti tomuto uzneseniu dospel k záveru, že právny zástupca na adrese uvedenej v plnomocenstve, zásielky nepreberá a nie je poštovému doručovateľovi známy. Z uvedeného dôvodu, aj napriek názoru dovolacieho súdu, uznesenie súdu prvého stupňa z 09. 12. 2003 č. k. Z-2-Cb 38Cb 487/1995–224–225 považoval podľa § 48 O. s. p. za doručené a preto ho potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutiu, doručenému právnomu zástupcovi žalovaného, JUDr. I. G. dňa 08. 02. 2012, podal žalovaný, prostredníctvom jeho právneho zástupcu JUDr. I. G., dovolanie, v zákonnej lehote, podaním doručeným súdu 06. 03. 2012 v časti týkajúcej sa potvrdenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18. 07. 2002 č. k. Z-2-38Cb 487/1995-206 v zmysle ustanovenia § 241b ods. 2 O. s. p. a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť na

d'alsie konanie. Prípustnosť dovolania odvodil od ustanovenia § 237 O. s. p., aj ustanovením § 238 ods. 2 O. s. p., keďže odvolací súd sa odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Namietal, že odvolací súd, napriek názoru dovolacieho súdu, uznesenie zo dňa 09. 12. 2003 o nepriznaní jeho práva na oslobodenie od zaplatenia súdnych poplatkov považoval za doručené podľa ustanovenia § 48 O. s. p., keďže jeho právnym zástupca na adrese uvedenej v plnomocnenstve, zásielky nepreberá a nebol poštovému doručovateľovi známy. Za pravdivé označil, že na plnomocnenstve zo dňa 20. 04. 1995, ktoré oprávňovalo jeho právneho zástupcu k zastupovaniu žalovaného v súdnom konaní, voči žalobcovi, figurovala adresa Ž. Č.Č. S., ale, že v priebehu konania sa jeho právny zástupca presťahoval a zriadil si advokátsku kanceláriu v Bratislave, o čom súd vedel na základe podania zo dňa 24. 11. 1198. Neskôr sa odsťahoval do P. na adresu „H.H.“ ale právny zástupca žalovaného, ešte listom zo dňa 29. 02. 2000, požiadal Krajský súd v Bratislave o doručovanie zásielok práve na túto novú adresu. Fakt, že prvostupňový súd túto jeho žiadosť akceptoval označil za zřejmý, z dôvodu, že toto vyplýva z písomne zasielaných zásielok na novú adresu, teda komunikovaním prvostupňového súdu s právnym zástupcom žalovaného napríklad predvolaním na pojednávanie. Uviedol, že aj v čase podávania odvolania v merite veci, za ktoré neskôr bol vyrubený samotný súdny poplatok, mal súd vedomosť o novej adrese právneho zástupcu, čo vyplýva aj z odtlačku pečiatky na samotnom písomnom vyhotovení odvolania zo dňa 01. 07. 2002. Z uvedeného dôvodu, podľa žalovaného, teda nič nebránilo zásielky zasielať na novú adresu, a nie na adresu uvedenú v plnomocnenstve a namietal postup súdu, ktorým sa uspokojil s tým, že zásielku sa nepodarilo doručiť a to bez náležitého zisťovania a preverovania. Podľa žalovaného, keby aj adresa právneho zástupcu žalovaného, nebola súdu známa, súd mal možnosť túto adresu preveriť na Slovenskej advokátskej komore, kde je advokát zapísaný, čo však súd neurobil a ani adresu nezisťoval z webovej stránky. Z hľadiska správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, žalovaný namietal, že z napadnutého rozhodnutia nie je zřejme, podľa akého odstavca ustanovenia § 48 O. s. p. odvolací súd vychádzal, keď potvrdil napadnuté uznesenie podľa ustanovenia § 48 O. s. p. odsek 3 O. s. p. Podľa žalovaného ustanovenie § 48 O. s. p. sa na daný prípad vzťahovať nemôže, pretože súd o novej adrese právneho zástupcu žalovaného vedieť mohol zo spisu a toto si mohol aj preveriť nielen v inom registri, ale aj na Slovenskej advokátskej komore. Podľa žalovaného, konajúci súd, týmto spôsobom v podstate odňal žalovanému možnosť konať pred súdom, nakoľko nedoručením tohto rozhodnutia, žalovaný stratil akékoľvek možnosti sa voči tomuto brániť riadnym opravným prostriedkom. Poukázal na pristúpenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k prijatiu jednoznačného rozhodnutia

o neuplatňovaní zákonnej fikcie stanovenej v ustanovení § 48 ods. 3 O. s. p. na advokátov /rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Cdo 88/2007/. Navrhol odložiť vykonateľnosť rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 243 O. s. p., pred rozhodnutím o dovolaní o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo veci samej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky /§10a ods. 2 O. s. p./ prejednal dovolanie podľa § 242 O. s. p., ako podané v zákonnej lehote, podané splnomocneným zástupcom a obsahujúce náležitosti dovolania s poukazom na ustanovenie § 241 O. s. p.

Predmetom dovolania je posúdiť, či Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, uznesením zo dňa 14. 12. 2011 č. k. 5Obo 67/2010, 5Obo 9/2011–352 rozhodol správne, keď prvostupňové rozhodnutie – uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 18. júla 2002 č. k. Z-2- 38Cb 487/1995- 206 potvrdil.

Sporným uznesením č. k. Z-2- 38Cb 487/1995–202, zo dňa 18. 07. 2002, Krajský súd ako súd prvostupňový uložil žalovanému zaplatiť súdny poplatok za odvolanie.

Základnou otázkou pre posúdenie správnosti rozhodnutia je, či odvolací súd, toto rozhodnutie potvrdil v súlade s zákonom, s poukazom na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 118/2007-34 zo dňa 31. 10. 2007 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1ObdoV3/2008, 1ObloV 4/2008 zo dňa 30. 09. 2009 v znení opravného uznesenia sp. zn. 1ObdoV 3/2008, 1ObdoV 4/2008 zo dňa 18. júna 2010 ako súdu, ktorý rozhodoval v zmysle § 10a ods. 2 O. s. p..

Zo zdôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejme, že v časti, ktorej je rozhodnutie napadnuté dovolaním, sa týka uznesenia o poplatkovej povinnosti za podané odvolanie žalovaným vo veci o zaplatenie sumy 566 374,- Sk s 19 % úrokom.

Odvolací súd, v napadnutom rozhodnutí dovolaním, po preskúmaní odvolania smerujúcemu voči uzneseniu súdu prvého stupňa, o uložení žalovanému zaplatiť súdny poplatok za odvolanie konštatoval, že právny zástupca na adrese uvedenej v plnomocenstve zásielky nepreberá a nie je poštovému doručovateľovi známy a preto odvolací súd, aj napriek názoru dovolacieho súdu, uznesenie súdu prvého stupňa z 09. 12. 2003 č. k. Z-2-38Cb 487/1995- 224- 225, považoval za doručené podľa ustanovenia § 48 O. s. p.

Z ustanovenia § 48 ods. 3 O. s. p., ktorý odstavec citovaného ustanovenia v zdôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu dovolaním sa vzťahuje, je zrejmé, že ak nie je možné doručiť písomnosti fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom na adresu jej miesta podnikania uvedenú v obchodnom registri, alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručенú, a to aj vtedy, ak sa fyzická osoba, ktorá je podnikateľom o tom nedozvie.

Advokát v občianskom súdnom konaní vystupuje ako profesionálny zástupca účastníka konania a tomu zodpovedá rozsah jednotlivých úprav v Občianskom súdnom poriadku naň a vzťahujúcich, a preto advokáta nemožno stotožniť s pojmom fyzickej osoby oprávnenej podnikat' ako je uvedený v § 48 ods. 3 O. s. p. V prípade doručovania rozhodnutia súdu prvého stupňa advokátovi, zákonná fikcia doručenia podľa § 48 ods. 3 O. s. p. sa neuplatňuje, a preto odvolací súd, v napadnutom rozhodnutí pochybil, keď uznesenie súdu prvého stupňa z 09. 12. 2003 č. k. Z-2-38Cb 487/ 1995-224-225 považoval za doručené podľa ustanovenia § 48 O. s. p.

Zo zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1ObdoV 3/2008, 1ObdoV 4/2008 zo dňa 30. 09. 2009, je jednoznačné, že Najvyšší súd ako dovolací súd, konštatoval, že uznesením z 09. 12. 2003 č. k. Z-2-38Cb 487/1995-224- 225, Krajský súd žalovanému nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov, a že z obsahu spisu vyplýva, že toto uznesenie žalovanému respektíve jeho právnenému zástupcovi doručené nebolo. Dovolací súd, k tomuto záveru dospel zo zistenia, že súd prvého stupňa uznesenie doručoval advokátovi JUDr. I. G., pričom doručovateľ pošty na poštovú zásielku, vrátenú súdu uviedol, že adresát je neznámy. Dovolací súd vyslovil právny názor, že za tohto stavu toto doručenie je právne neúčinné a bez právoplatného rozhodnutia o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov, žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku nebolo možné zaviazať, z ktorého dôvodu dovolací súd aj uznesenie odvolacieho súdu z 29. 04. 2005 č. k. 3Obdo 109/2005-243, ktorým bol žalovaný zviazaný zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, zrušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v napadnutom uznesení dovolaním, bez toho aby sa zaoberal s touto námietkou ohľadne doručovania a vysloveným právnym záverom dovolacieho súdu skonštatoval bez zdôvodnenia, že toto uznesenie považuje za doručené.

Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak vec bola vrátená na nové rozhodnutie je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu /§ 226 O. s. p./.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v danom prípade ako súd odvolací v intenciách tohto ustanovenia nepostupoval a z dôvodov ,ktoré nie sú preskúmateľné uznesenie z 18. júla 2002 č.k. Z-2-38Cb 487/1995- 20, potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky /§10a ods. 2 O. s. p./ z uvedeného dôvodu dovolanie žalovaného označil za dôvodné a s poukazom na ustanovenie § 243b ods. 1 O. s. p. toto rozhodnutie zrušil a vec vrátil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 26. apríla 2012

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.H.